

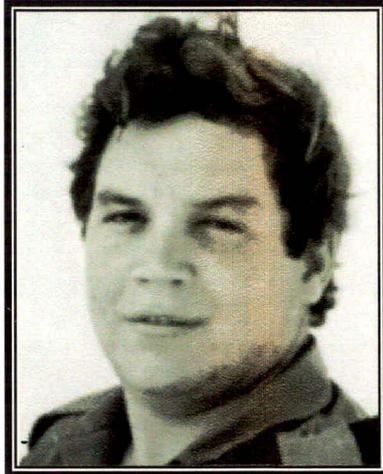

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל מתקדם גבריאל קלמן קלמרו ז"ל

בן דניאלה ודניאל
נולד ברחובות
בתאריך כ' באדר ב' תשי"א, 28/3/1951
התגורר בירושלים
התגייס באוגוסט 1970
שרת בחיל החימוש
נפל בעת שירותו
בתאריך כ"ו בטבת תשנ"ב, 1/1/1992
נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 11 שורה: 6 קבר: 4
הותיר אחריו הורים ואח

בן 41 בנפלו

קורות חיים

בן דניאלה ודניאל. נולד ביום כ' באדר ב' תשי"א (28.3.1951) ברחובות. למד בבית-הספר היסודי 'גאולים' ובמגמת מסגרות מיכנית בבית-הספר התיכון 'אורטי' בירושלים.

בראשית אוגוסט 1970 גויס גבי לשירות חובה בצה"ל והוצב בחיל החימוש. בתום הטירונות עבר קורסים מקצועיים ושירת כמכונאי רוכב, כמנהל עבודה רוכב ובוחן רוכב והגיע לדרגת רב-סמל מתקדם. להערכת מפקדו היה גבי בעל מקצוע טוב וממושמע, עקבי בגישתו וביצע את תפקידו במסירות. קפדן במילוי תפקידו, שואף לעצמאות ומקובל על חבריו.

באוגוסט 1973 הצטרף גבי אל שורות צבא הקבע. בהערכת קציניו צוין כי הוא "נגד מקצועי, בעל מוטיבציה גבוהה, אחראי, מסור ביותר לעבודתו ותורם לאווירה חיובית בסביבתו. בעל יוזמה, בעל מקצוע מעולה ובעל ידע רב". גבי קיבל אותות על השתתפותו במלחמת יום-הכיפורים ובמבצע שלום-הגליל.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ביום כ"ו בטבת תשנ"ב (1.1.1992) נפל גבי בעת שירותו. בן ארבעים-ואחת היה בנופלו. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותיר אחריו הורים, אח - יוסי, ושלושה אחיינים - רותם, טליה ודניאל שכה אהב.

האח יוסי כואב את מות אחיו: "קשה לראות יום-יום את פניך ניבטים ממסגרת התמונה ולא לזכור את התקופה היפה שעברתי איתך, כל שבת חיכיתי לחיוך ולאהבה שהענקת. לשמחת החיים שהקרנת לא היה שני, ובנותי שזוכרות ויזכרו את מתנותיך המתחכמות. אזכור לעולם את הכיף לעבוד איתך יחד באחזקת המכונית ואחזקת בית ההורים עד היום האחרון. כי הכול איתך צריך להיעשות באופן מושלם. במלחמת יום-הכיפורים התאפשר לי לשרת עם גבי תחת פיקוד חטיבה 8 בה שירת, חיפשתי עם הזחל"ם והוא חיפשני עם הזחל"ם המצרי, במפגש בנסיבות אותה מלחמה ליד תעוז 'מצווה' בסיני בתוך הדיונות, היה לי עולם ומלואו. סגר מעגל של דאגה ואהבה. וראיתי את האהבה של כל החיילים סביבו, גבי היה בחטיבה שתגברה וחילצה אותי מתעוז 'מצווה' לאחר הכיתור המצרי. אהבו את גבי בצבא וגבי אהב את חייליו. הצבא היה ביתו והטנקים והתומ"טים שבהם טיפל היו כבניו. את המשפטים הקצרים האלה כתבתי ארבע שנים לאחר מותך, כי לא היה אפשר מבחינתי להביע במלים את בכיי... שלום לך אחי גבי".